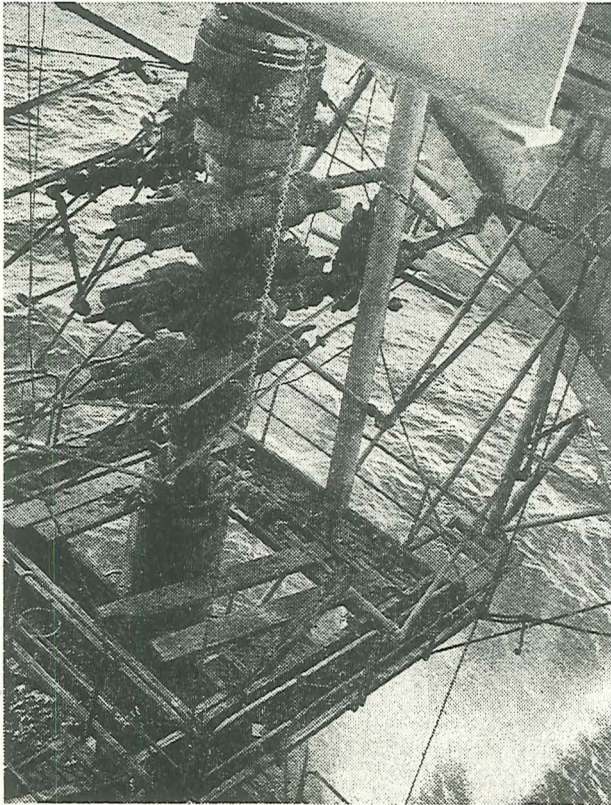

jagten på Gas og Olie

Siden vor forrige årsoversigt (oktober 1968, Varv side 99) har Dansk Undergrunds Consortium udført 4 olieboringer, alle i Nordsøen. Boreplatformen "Maersk Explorer" har således boret Dansk Nordsø F-1 (slutdybde 2.420 m; 41 m vand), G-1 (3.812 m; 49 m vand, små mængder olie og gas), H-1 (2.164 m; 46 m vand) og I-1 (3.908 m; 57 m vand; i hvert fald små mængder olie og gas). Borestederne ses på kortet. De tre første boringer udførtes i 1968, den sidste i begyndelsen af 1969. Derefter måtte man med rimelighed afvente resultatet af forhandlinger om den indbyrdes grænsedragning i Nordsøen. "Maersk Explorer" blev i foråret udlejet

til brug i den britiske del af Nordsøen, og man indstillede sig i Consortiet på seismiske undersøgelser i Smålandshavet og Øresund.

Som det ses af kortet har flertallet af borerne stået i sydvest-delen af det store Nordsø-område, der efter Genève-konventionen af 1958 på forhånd blev betragtet som dansk. Flere af dem har givet olie og gas.

Men netop denne dels tilhørsforhold er som bekendt blevet betvivlet af Tyskland med henvisning til at der forelå "særlige omstændigheder". De afvigende synspunkter, der anlagdes af Tyskland og Danmark (+Holland) gav anledning til spørgsmålets indbringelse (februar 1967) for Den internationale Domstol i Haag.

Domstolen afgjorde den 20. februar i år, at der i det hele taget ikke findes nogen særlig folkeretlig regel, der uden videre skal bruges ved opdeling af fastlandssoklerne. Danmark-Holland-Tyskland blev henvist til selv ved forhandlinger at finde frem til en "retfærdig og rimelig" deling. Sådanne forhandlinger har siden været ført i alle tre lande.

Med boringen Dansk Nordsø 1-1 har man dog fundet olie og gas i et område, der dårligt vil kunne undgå at blive betragtet som dansk.

